

MARATON CZYTANIA ZBIGNIEWA HERBERTA PO RAZ PIĄTY!

31 października 2017r. odbył się po raz piąty Maraton czytania utworów Zbigniewa Herberta. Młodzież gimnazjalna, jak co roku, zebrała się w auli szkolnej, by wspólnie odkrywać spuściznę Patrona szkoły, a następnie w formie warsztatów wykonać zadania literackie.

Spotkanie rozpoczynało się radosną dla nas informacją, która została ogłoszona zaledwie kilka dni wcześniej, bo w piątek 27 października. A mianowicie taką, że rok 2018 został ogłoszony rokiem Zbigniewa Herberta. W przyszłym roku mijają bowiem 20 rocznica śmierci Z. Herberta. Z tej okazji Sejm Rzeczypospolitej Polskiej, w uznaniu ogromnych zasług Artysty, postanowił oddać Mu hołd. W uchwale napisano:

"W epoce kryzysu wartości i głębokiego zwątpienia Zbigniew Herbert zaw sze stał po stronie zasad: w sztuce – kanonu piękna, hierarchii i rzemiosła, w życiu – kodeksów etycznych, jasno rozróżniających pojęcia dobra i zła. Był uosobieniem wierności – samemu sobie i słowu. W swojej poezji wyrażał umiłowanie wolności, wiarę w godność jednostki i jej moralną siłę. Patriotyzm rozumiał jako miłość surową, wymagającą solidarności z poniżonymi i cierplivej pracy nad przywracaniem pojęciom ich rzeczywistych znaczeń"

W tej edycji „maratonu” uczniowie naszej szkoły czytali utwory wydane po śmierci poety z tomu „Utwory rozproszone”. To w dużej części utwory wcześniej nie publikowane, odnalezione w archiwum Zbigniewa Herberta i opracowane przez Ryszarda Krynickiego.

Po wspólnym czytaniu przyszła pora na wykonanie zadań. Jednym z nich było ułożenie wiersza – akrostychu, którego patronem jest Zbigniew Herbert.

Oto, co powstało:

Z bigniew, nasz Patron
B ył dobrym człowiekiem

I
G dy mógł
N adzieję dawał, kazał
I ść wyprostowanym,
wśród tych, co na kolanach

E mocje
W ywoływał

H erbert, nasz Patron

E mocje
R ozsyłał
B ardo

E mocjonalnie
R obił
T o, co chciał

Alicja S., Kuba J.,
Adrian W., Ola B. kl. 2b

Zadanie drugie polegało na napisaniu wiersza, którego tematem jest wybrany przedmiot. Grupy wylosowały: liść, pióro, orzech włoski. Oto powstałe wiersze:

ORZECH WŁOSKI

Zamknięty jak serce przed nieznanym lądem
Jak oczy, które śledzą każdy ruch twego istnienia
Jak liście, które jak pierwsza oznaka jesieni
Napełniają nas nostalgią
Jak uśmiech, który roztopia nienawiść i smutek
I jak słowa, które mogą zranić gorzej niż
Ogniste płomienie złości
Więc myśl nad istnieniem,
które jest kruche jak orzech
Który uschnie przy pierwszych
promieniach słońca
Lub zginie zagrzebany przez dzikie zwierzęta
Więc nie daj pogrążyć się ludziom, którzy jak te
Zwierzęta chcą pozabawić cię głosem

Miej serce, które będzie w stanie
usłyszeć wołanie
Ziemi. Jak orzech, który leży nieruchomy
i martwy
A umie przebaczać.

Lena S., Kacper T.,
Mateusz W., Zosia B. kl. 2b

PIÓRO

Leciał, płynął pospiesznie przez nieba arkady
Anioł przebijając się
przez dzikie chmur gromady
I zgubił pióro ze skrzydeł swych miękkich
A ono spadło na mą głowę
pełną marzeń wielkich

Zwróciłabym je z chęcią...
Ale anioła już nie ma odkąd siegam pamięcią
Marcelina S., Zuzia B.,
Klaudia K., Klaudia D. kl. 3a

LIŚĆ

Jest piękny, zielony
Wygląda jak listopad pachnie jak jesień
Przypomina kotwicę
Służy do podziwiania spadania
Jest ciężki, choć lekki
Budzi uczucie przemijania czasu
Ola K., Hubert P., Bartek K.,
Kuba R., Michał K. kl. 2a

Kolejną zabawą językową było stworzenie własnej wersji wiersza pt. „Ptaszek” z wykorzystaniem wszystkich wyrazów, jakie użył Z. Herbert w wierszu o takim samym tytule.

PTASZEK

Ptasi niepokój w powietrzu chodzi
Druciany dzióbek spostrzeżę wyrwane korzonki
Drżące nóżki skaczą po liściach
Jego oczko okrągłe i piórko ptasie, szeleszczące
Podczas lotu leśnego
Oto świst jego istnienia
Marta O. Julia S., Oliwia M., Ewa M. kl. 2b

PTASZEK
Świst, szelest – druciany ptaszek
chodzi po liściach
Drżą jego nóżki i okrągłe oczko
Wyrwany do lotu ptaszek,
gubi piórka w powietrzu

Nagle spostrzeżę ptasi dzióbek
Zaniepokojony skacze wśród korzonek
Spogląda – oto ptasia pani lasu
Nasza opiekunka

Gabriela Z., Anna S., Eryka R.,
Monika B., Agata M. - kl. 2a

PTASZEK

Oto ptaszek po liściach skacze
Wyrwane ptasie piórko w powietrzu chodzi
Nagle nóżki jego drżą, spostrzeżę nas
Świst i szelest po lesie
Druciany dzióbek, okrągłe oczko
- ptasi niepokój lotu
Julia K., Natalia R.,
Konrad S., Jakub K. - kl. 3a

A oto wersja Zbigniewa Herberta:

PTASZEK

Po lesie chodzi ptaszek
piórko niepokój dzióbek
ptasie okrągłe oczko
druciany ptasi świst
Szelest skacze po liściach
nagle nas spostrzeżę i oto
w powietrzu drżą jego nóżki
wyrwane korzonki lotu

Herbert

Jedna z grup otrzymała polecenie napisania wiersza na temat wylosowanej emocji.

W klasie 3a pisano na temat gniewu, a w 2b – strachu.

G NIEW
Jaki ma kolor – nie wiem

Jak smakuje – nie wiem
jak pachnie – nie wiem

jak wygląda – nie wiem
jaki ma dźwięk – nie wiem

jakie to uczucie? – zle
ciemne, gorzkie